

være betinget ved Vedtagelsen af det paafølgende Vædringsforslag under Nr. 77. Jeg vilde langt lettere kunne undvære 3,000 Rb. af det til Stockholmerudstillingen bevilgede Beløb, end 11,000 Rb. af den Sum, der er begjært til Pariserudstillingen. Samtidigt med, at detaillerede Oplysninger bleve tilstillede det ærede Udvalg om de Omkostninger, der vilde være forbundne med vor Deeltagelse i Stockholmerudstillingen, modtog det ligesaa detaillerede Oplysninger om de Omkostninger, der vilde være forbundne med vor Deeltagelse i Pariserudstillingen, og da det ærede Udvalg ikke har fundet noget Væsentligt at erindre mod denne Opgjørelse for den ene Udstillings Vedkommende, turde jeg maaskee antage, at det ogsaa erkjender, at den calculerede Sum af ialt 27,000 Rb. vil medgaae til Pariserudstillingen. Spørgsmaalet er kun om, hvorfra disse Penge skulle staffles tilveie, eller om Landet, hvis de ikke staffles tilveie, skal undlade at give Møde ved Pariserudstillingen, hvad der ganske sikkert er en anden Eventualitet. Den høitærede Ordfører udtalte, at dersom Udvalgets Tanke var rigtig, at Omkostningerne ved slige Udstillinger nærmest maatte bæres af de Udstillende selv, altsaa af Landets Industriadrivende, saa maatte dets Vædringsforslag anbefales; jeg vil tillade mig at tilføie: hvis denne Tanke var udførlig foruden at være rigtig — dens Rigtighed skal jeg ikke bestride —, men derved tvivler jeg meget. Jeg tvivler om, at det vil lykkes at danne et dansk Industriefselskab, som i denne Henseende vil træde i Statens Sted derved, at det tilskylder Differensen mellem 12,000 og 27,000 Rb., altsaa 15,000 Rb., for at fremme det omhandlede Foretagende. Efter Alt, hvad jeg har kunnet bringe i Erfaring, vil der nemlig udfordres et Beløb af 27,000 Rb. for at see Landets Industri og Kunst værdigt repræsenteret paa Pariserudstillingen; det vil i alt Fald ikke kunne gøres for nogen Sum, der er væsentlig lavere. Det staaer derfor for mig som meget tvivlsomt, om det ikke vilde være rettere, naar tilstrækkelige Midler til at tilveiebringe en fylbig Repræsentation for Danmarks Vedkommende ved den nævnte Udstilling ikke kunde bringes tilveie, da itide at trække sig tilbage fra det hele Foretagende, ja, jeg vil

endogsaa udtale, at jeg vilde ansee dette for at være ubetinget det Rette, hvis det ikke viser sig i Løbet af meget kort Tid, efter at et saadant Vædringsforslag som det under Nr. 77 er vedtaget, at et privat Selskab, bestaaende af Landets større og mere velhavende Industriadrivende, er beredt til at træde i Statens Sted. Det er ikke nok, mine Herrer! at det vilde være det Rigtige, at Saabant skete; vi maa ogsaa spørge: er der nogen Sandsynlighed for, at det vil skee? For mig staaer dette, som tidligere udtalt, særdeles tvivlsomt, og kun det, at det viser sig, at jeg i den Henseende har feilet, saa at der i Virkeligheden er en saadan Interesse for Foretagendet blandt Landets større Industriadrivende, at de med personlige Opoffrelser, ved betydelige pecuniaire Tilbud ville fremme Foretagendet, kan bringe mig til at fravige, hvad jeg i dette Dieblil ellers vilde ansee for det Rette: snarest muligt at drage Danmark ud af den Forbindelse, hvori det allerede er traadt med Pariser-Udstillingen. — Under Nr. 78 er der af Udvalgets Fleertal stillet et Vædringsforslag om at nægte 30,000 Rb., som ere forlangte til Tilveiebringelsen af en Landingsbro ved Nyberg Station. Jeg anseer en saadan Bro for at være til væsentlig Nytte og Bequemmelighed for Samferdselen mellem Sjælland og Fyen, mellem Endepunkterne af den sjællandske og fyenske Jernbane. Naar jeg seer hen til den trykte Betænkning, og deri seer, at Udvalgets Fleertal foreslaaer at nægte denne Udgift som nærmest vedrørende Driftselskabet, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke ret kan fatte, hvad der derved sigtes til; det er idetmindste mig aldeles ubekjendt, at Driftselskabet har nogensomhelst Forpligtelse til at tilveiebringe en saadan Landingsbro, ligesaa lidt som til at tilveiebringe en Dampfærgeforbindelse eller deslige. Ønske vi derfor saadanne Supplementer til Jernbanen som Dampfærger, Landingsbroer osv., maae de efter min fulde Overbeviisning tilveiebringes ved Statens Midler eller ogsaa ved Overeenskomster med Jernbanedriftselskabet, der neppe vilde kunne træffes under mindre byrdesulde Vilkaar end dem, hvorunder Staten selv vil kunne udføre Arbeidet. Jeg maa dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ikke er den særlige Opfordring til Jernbanedriftselskabet til at tilveiebringe en